

Три зозулі з поклоном (дуже стисло)

Григiр Тютюнник

Любові всевишній присвячується

Повертаючись додому, хлопець помічає, що сусідка Марфа Яркова щось дуже пильно його розглядає. Мати пояснює, що Марфа любила його батька, а він на нього схожий.

Потім мати згадує, що Марфа завжди першою відчувала, коли від тата має прийти лист, бігла до пошти і вмовляла листоношу дати їй хоча б потримати дорогоцінний трикутник. Платила за це карбованець і обливала листа гарячими сльозами. Вона, Соня, все те бачила, завжди бігла за Марфою з поля слідком. Сама ж ніколи так не здогадувалась про листи.

Марфа була молодшою за батька, але він завжди виглядав молодим, був показним, сильним, красивим. Дівчині не пощастило з чоловіком, от і закохалася вона, хоч Михайло приводу не давав, тримався осторонь.

Тільки в останньому своєму листі написав:

"Не суди мене гірко. Але я ніколи нікому не казав неправди і зараз не скажу: я чую щодня, що десь коло мене ходить Марфина душа нещасна. Соню, сходи до неї і скажи, що я послав їй, як співав на ярмарках Зіньківських бандуристочка сліпенький, послав три зозулі з поклоном, та не знаю, чи перелетять вони Сибір несходиму, а чи впадуть од морозу".